

Bet. o. Lovf. om Indfødsrets Meddelelse.

mindelighed forberedes af Regjeringen, fordi de personlige Oplysninger om Andragerne lettest og sikkest kunne tilveiebringes ved vedkommende Ministeriums Foranstaltning. Dog maa Rigsdagen være rede til at værges imod de Misbrug, som heraf kunde opstaa, ifald man tænkte sig, at en Andrager, som fyldestgjorde de sædvanlige Betingelser for Indfødsrets Opnaaelse, med Rette beklagede sig for Rigsdagen over ei at være medtagen paa et fremsat Lovforslag, og ikke desmindre Ministeriet vægrede sig ved at udlevere til de af Rigsdagen nedsatte Udvalg de med Andragendet til Ministeriet indsendte Bevisligheder, uden hvilke Thingene ikke var istand til at prøve Andragendet, — en Prøvelse, hvortil Rigsdagens Afdelinger eller Udvalg vel ogsaa af Grundlovens § 64 kan udlede tilstrækkelig Besøielse. Vigeoverfor en Regjering, der stillede sig saaledes, vilde Rigsdagen eller — paa dens eller dens Afdelingers Vegne — foreløbig Udvalgene formentlig ikke savne Besøielse til at fordre sin Ret til Oplysninger agtet, og, naar saadanne ikke desmindre negtedes, kaste Ansvaret for Arbeidets Standsning over paa Ministeren, samt iøvrigt handle derefter, som det fandt rigtigst for at hævde Rigsdagens Stilling som Regjeringens ligeberettigede Myndighed med Hensyn til almindelig Lovgivning.

§ Det her foreliggende Tilfælde har der imidlertid, som sagt, ikke fra Udvalgets Side været Tale om at fordre. Kun for, saavidt muligt, at forebygge, at noget Saadant i Fremtiden skulde blive nødvendigt, har Udvalget troet det nyttigt her at udtale sin Opfattelse af et Udvalgs Besøielse, og det haaber at være i Overensstemmelse med Thinget i denne Henseende.

Et Mindretal (Dahl) erkjender, at de om Andrageren F. W. Vilja indhenteede Oplysninger ere af en saadan Betskaffenhed, at de vel have kunnet foranledige Ministeriets Betænkelse ved at medtage ham paa dette Aars Lovforslag om Indfødsrets Meddelelse.

Udvalgenes Betænkninger.

Da de om Andrageren nu fuldstændig foreliggende Oplysninger, som det maatte være Udvalgets Pligt at søge tilveiebragte ved Prøvelsen af hans til Udvalget henviste Andragende, imidlertid godtgjøre, at hans Betingelser for at komme i Betragtning, om end ikke i den ønskeligste, saa dog, ifølge Thingets hidtil fulgte Grundsaetninger, i tilstrækkelig Grad maa skjønnes at være tilstede, er Mindretallet kommet til det samme, ved Endringsforslaget betegnede Enderesultat som Flertallet.

Da de Oplysninger, som Udvalget havde udbedt sig hos Ministeriet, altsaa endelig vare komne tilstede, har det strax videre fremmet det Arbeide, der af Thinget var blevet det overdraget, og som endnu stod tilbage, nemlig Prøvelsen af det til Udvalget henviste Andragende fra F. W. Vilja af Nykjøbing paa Sjælland.

Prøvelsen er foretagen paa Grundlag af Indenrigsministeriets Cirkulære af 23de Juni 1879, hvilket skal følges punktvis med Hensyn til Ordningen af de nu foreliggende Oplysninger.

1) Vilja, Fredrik Vilhelm, Værtshusholder i Nykjøbing paa Sjælland, er født 1835 i Kristianstad (Skaane), hvilket er godtgjort ved behørig Attest.

2) Siden April 1859 har han haft fast Ophold i Nykjøbing paa Sjælland og der ernæret sig som Bager, dels tillige som Konditor, hvilken Næring han senere omblyttede med Værtshusholdernæringen. Vandrebog medfølger Ansøgningen.

Om hans Wandel i det her omhandlede Tidsrum af over 23 Aar foreligger først en Bevidnelse af, at han — som, hedder det, „siden Foraaret 1859 har haft fast Ophold her i Byen“ — „stedse har ført en agtværdig Wandel“. Bevidnelsen er understrevet af tre navngivne Borgere i Nykjøbing paa Sjælland den 4de Mai 1882, og disse Mænds Troværdighed er samme Dag bekræftet af Provst Bonfain, Sognepræst for Nykjøbing Menighed paa Sjælland. Senere er til-